

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8643

гр. София, 20.11.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64
състав, в закрито заседание на 20.11.2020 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Калинка Илиева

като разгледа дело номер **7306** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Производството е образувано е по искова молба, предявена от Д. К. К., ЕГН: [ЕГН], чрез адв. В. И. по иск с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, срещу Българска Н. Банка с претенция за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 5 733.82 лева, сумата в размер на 500 лева, представляваща обезщетение за претърпени от ищцата неимуществени вреди за периода от 25.07.2014г. до 06.11.2014г., вследствие на бездействието на ответника по прилагането на Директива 94/19/ЕО във връзка с изплащането на гарантирания размер на депозитите в [фирма] (К.).

В исковата молба ищцата твърди, че е претърпяла вреди в размер на законна лихва за забава за периода на забавено изплащане на гарантираното му вземане от К.. Твърди, че причинената вреда се дължи на незаконосъобразно бездействие на БНБ да вземе решение в изпълнение на задълженията, произтичащи от директното прилагане на правото на ЕС в областта на изплащането на гарантирани депозити в очертаня срок от чл. 1 § 3 т. i от Директива 94/19/ЕО, изменена с Директива 2009/14/ЕО. Претендира се алтернативно незаконосъобразно бездействие по осъществяването на функциите на ефективен банков надзор.

Ответникът – БНБ оспорва предявения иск като неоснователен и недоказан. Твърди, че напълно неясно е какво имуществено увреждане е претърпяла ищцата и откъде следва, че то е на стойност именно 5 733,82 лева, доколкото няма каквито и да било фактически твърдения относно същността на това увреждане, като е заявен само размерът на твърдяната вреда. Излагат се съображения, че искът за лихвата е погасен по давност през 2017г., съгласно чл.111 б. „в“ от ЗЗД. Твърди се, че в действащото до 14.08.2015г. общностно и национално законодателство няма изричен законов текст,

който да посочва БНБ като „съответен компетентен орган“, оправомощен да издаде акт за неналичност на депозити. Сочи се, че изрично уредено правомощие за установяване неналичност на депозитите на кредитна институция е възложено на БНБ със законодателни изменения в ЗБНБ и ЗКИ едва през август 2015г. (ДВ, бр.62/2015г., в сила от 14.08.2015г.). Ответникът сочи, че ищцата не твърди и не представя доказателства за реално претърпени вреди – претърпени загуби или пропуснати ползи, вместо това ползва абстрактен, нормативно определен измерител на стойност, като лихвата за забава, без изобщо да сочи твърдения в какво се изразяват имуществените и вреди. Излагат се съображения, че ищцата не е претърпяла загуба в размер на законната лихва за забава, доколкото няма данни имуществото и да е намаляло, нито пък да се увеличил пасивът и, напротив – през целия период на специален надзор над К. до отнемането на лиценза и на 06.11.2014г. банката е начислявала възнаградителна лихва върху пълния размер на влога /чл.119, ал.5 от ЗКИ/. Ответника сочи, че претенцията за претърпени неимуществени вреди е неоснователна, доколкото те са индивидуални за всяка личност и следва да бъдат доказани.

Нстоящият състав намира, че производството по делото следва да се спре на друго основание, тъй като му е служебно известно наличието на висящо пред СЕС производство по дело С-501/2018 г., образувано по преюдициално запитване на Административен съд-София град, отправено по адм.дело № 2760/2016 г. по описа на АССГ. Делото е образувано по искова молба Роза А. С. срещу БНБ с искане за присъждане на обезщетение за имуществени вреди поради бездействието на БНБ да установи "неналичен депозит" по смисъла на чл.1, т.3, буква i и чл.10, § 1 от Директива 94/19. Претенцията на ищеца по раздел I на исковата молба по адм.дело № 2760/2016 г. изцяло съвпада по обстоятелствената си част и петитума с претенцията в настоящото производство и съдът намира, че произнасянето на СЕС по дело № С-501/2018 г.има преюдициално значение за правилното решаване на спора по настоящото дело.

Ето защо, на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК делото следва да бъде спряно до произнасяне на СЕС по дело № С-501/18 по отправеното преюдициално запитване по адм. дело № 2760/2016 г. по описа на Административен съд, С. град.

По изложените съображения и на основание чл. 230, ал.1 и чл. 229, ал.1, т.4 от ГПК, във вр. чл.144 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

СПИРА производството по адм.д. № 7306 по описа на Административен съд София-град за 2020 г. до произнасяне на СЕС по дело № С-501/18 по отправеното преюдициално запитване по адм. дело № 2760/2016 г. по описа на Административен съд, С. град.

Определението може да се обжалва в 7-дневен срок от съобщението, чрез Административен съд София-град до Върховния административен съд.

СЪДИЯ:

